

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक अठ्ठ्याहत्तर

चार घृणास्पद गोष्टींचे उलगडणे: लाओदिकीया-अॅडव्हेंटवादातील बंडखोरीचा ऐतिहासिक समांतर

Jeff Pippenger

2024-02-11

अमोन्यांच्या इतिहासाचा उपयोग देवाचा क्रोध लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमवर कार्यान्वित होतो त्या काळाचे उदाहरण दाखविण्यासाठी केला जातो. सिस्टर व्हाईट दाखवून देतात की देव आपली शिक्षा कार्यान्वित करण्याची वेळ शेवटच्या दिवसांत, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो, तीच आहे जशी देवाने अमोन्यांवर आपला क्रोध आणला तेव्हा होती. त्या म्हणतात, “जरी” अमोन्यांचे राष्ट्र “त्याच्या मूर्तिपूजा व भ्रष्टतेमुळे विशेष उठून दिसत होते, तरी त्याच्या अधर्माचा पेला अद्याप भरला नव्हता... करुणामय सृष्टीकर्त्याची त्यांचा अधर्म चौथ्या पिढीपर्यंत सहन करण्याची तयारी होती. नंतर, जर काही चांगल्याकडे बदल दिसला नाही, तर त्यांच्यावर त्याचे न्यायनिर्णय कोसळणार होते. अचूकतेत कधीही न चुकणारा अनंत परमेश्वर अजूनही सर्व राष्ट्रांबरोबर हिशेब ठेवतो. त्याची दया पश्चात्तापाच्या हाका देत अर्पण केली जात असताना, हा हिशेब उघडाच राहिल; परंतु जेव्हा आकडे देवाने निश्चित केलेल्या विशिष्ट मर्यादेपर्यंत पोहोचतात, तेव्हा त्याच्या क्रोधाच्या सेवाकार्याची सुरुवात होते. हिशेब बंद केला जातो. दैवी सहनशीलता समाप्त होते.”

बहीण व्हाइट यांनी स्पष्टपणे असे संबद्ध केले आहे की, यहेज्केलमध्ये एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या दृष्टांताच्या काळात लाओदिकेयाच्या अॅडव्हेंटवादाविरुद्ध देवाच्या कोपाचे कार्य तेव्हा आरंभ होते, जेव्हा त्यांच्या अधर्माचा प्याला भरून जातो; आणि तो प्याला चौथ्या पिढीत आपल्या परिपूर्ण भरतीस पोहोचतो. ही सर्व माहिती आठव्या अध्यायात आरंभ झालेल्या त्या दृष्टांताच्या संदर्भात मांडलेली आहे, जो क्रमशः तीव्र होत जाणाऱ्या चार घृणास्पद गोष्टी दर्शवितो.

मग तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, आता उत्तर दिशेकडे आपले डोळे उचल.” तेव्हा मी उत्तर दिशेकडे आपले डोळे उचलले; आणि पाहा, वेदीच्या द्वाराजवळ, प्रवेशस्थानी, उत्तर दिशेस मत्सर उत्पन्न करणारी ती प्रतिमा होती. पुढे तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, ते काय करीत आहेत हे तुला दिसते काय? इस्राएलाचे घराणे येथे जी महान घृणास्पद कृत्ये करीत आहे, ज्यामुळे मला माझ्या पवित्रस्थानापासून दूर जावे लागावे? परंतु तू पुन्हा वळ; आणि तुला याहूनही अधिक घृणास्पद कृत्ये दिसतील.” मग त्याने मला अंगणाच्या दाराशी आणले; आणि मी पाहिले, तर पाहा, भिंतीत एक भोक होते. तेव्हा तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, आता भिंतीत खण.” आणि मी भिंतीत खणले, तर पाहा, एक दार दिसले. मग तो मला म्हणाला, “आत जा, आणि ते येथे जी दुष्ट घृणास्पद कृत्ये करीत आहेत ती पाह.” म्हणून मी आत गेलो आणि पाहिले; आणि पाहा, सर्व प्रकारचे सरपटणारे प्राणी, घृणास्पद पशू, आणि इस्राएलाच्या घराण्याच्या सर्व मूर्ती, भिंतीवर चहूबाजूंनी चित्रित केलेल्या होत्या. आणि त्यांच्यासमोर इस्राएलाच्या घराण्याच्या ज्येष्ठांपैकी सत्तर पुरुष उभे होते; आणि त्यांच्या मध्ये शाफानाचा पुत्र याजान्या उभा होता; प्रत्येकाच्या हातात त्याचे धूपपात्र होते; आणि धूपाच्या धुराचा दाट मेघ वर चढत होता. तेव्हा तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, इस्राएलाच्या घराण्याचे ज्येष्ठ अंधारात काय करीत आहेत हे तू पाहिले काय? प्रत्येकजण आपल्या चित्रमय कोठड्यांत? कारण ते म्हणतात, ‘परमेश्वर आम्हांला पाहत नाही; परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे.’” तो मला आणखी म्हणाला, “तू पुन्हा वळ; आणि ते जी याहूनही अधिक घृणास्पद कृत्ये करीत आहेत ती तुला दिसतील.” मग त्याने मला परमेश्वराच्या घराच्या त्या द्वाराजवळ आणले जे उत्तर दिशेकडे होते; आणि पाहा, तेथे स्त्रिया तम्मूजासाठी रडत बसल्या होत्या.

मग तो मला म्हणाला, “हे मनुष्यपुत्रा, तू हे पाहिलेस काय? आता पुन्हा वळ, आणि याहूनही अधिक घृणास्पद कृत्ये तू पाहशील.” आणि त्याने मला परमेश्वराच्या मंदिराच्या आतल्या अंगणात आणले; आणि पाहा, परमेश्वराच्या मंदिराच्या दाराशी, मंडप आणि वेदी यांच्या मधोमध, सुमारे पंचवीस पुरुष उभे होते; त्यांची पाठ परमेश्वराच्या मंदिराकडे होती, आणि त्यांची तोंडे पूर्वेकडे होती; आणि ते पूर्वेकडे तोंड करून सूर्याची उपासना

करीत होते. मग तो मला म्हणाला, “हे मनुष्यपुत्रा, तू हे पाहिलेस काय? यहूदाच्या घराण्याला येथे ते जी घृणास्पद कृत्ये करीत आहेत ती करणे ही काय किरकोळ गोष्ट आहे? कारण त्यांनी देश हिंसाचाराने भरून टाकला आहे, आणि पुन्हा पुन्हा मला क्रोधास प्रवृत्त करण्याकडे वळले आहेत; आणि पाहा, ते फांदी आपल्या नाकाशी धरतात. म्हणून मीही क्रोधाने वागीन; माझा डोळा दया करणार नाही, आणि मी कणवही बाळगणार नाही; आणि जरी ते माझ्या कानांत मोठ्या आवाजाने आक्रोश करतील, तरी मी त्यांचे ऐकणार नाही.” यहेज्केल 8:5-18.

यहेज्केलाला वेदीच्या प्रवेशद्वाराशी मत्सर निर्माण करणारी प्रतिमा उभी करण्याच्या पहिल्या घृणास्पद कृत्याचे दर्शन झाल्यानंतर, त्याला कळविण्यात आले की मत्सराच्या त्या प्रतिमेपेक्षाही अधिक मोठी घृणास्पद कृत्ये त्याला दाखविण्यात येतील. दुसरे घृणास्पद कृत्य गुप्त कोठड्यांद्वारे दर्शविले आहे, जिथे नेते, ज्यांचे प्रतिनिधित्व प्राचीन पुरुषांद्वारे केले आहे, ते धूपाद्वारे दर्शविलेल्या प्रार्थना अर्पण करीत आहेत आणि असे घोषित करीत आहेत की परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे व तो त्यांना पाहत नाही. परंतु यहेज्केलाला कळविण्यात आले की याहूनही अधिक मोठी घृणास्पद कृत्ये तो पाहील.

तिसरी घृणास्पद गोष्ट म्हणजे “स्त्रिया तम्मूजासाठी रडत आहेत” असे दर्शविले आहे; परंतु त्याहूनही मोठी घृणास्पद गोष्ट अजून आहे, कारण चौथी घृणास्पद गोष्ट पंचवीस पुरुषांच्या अशा नेतृत्वाची ओळख करून देते, जे मंदिराकडे पाठ करून सूर्याची उपासना करीत आहेत.

चौथ्या घृणास्पद कृत्यात असे उच्चारित करण्यात येते की, “प्राचीन पुरुषांनी” “देश हिंसाचाराने भरून टाकला आहे, आणि मला क्रोधास प्रवृत्त करण्यासाठी ते पुन्हा वळले आहेत; आणि पाहा, ते फांदी आपल्या नाकाशी धरतात.” “प्रकोपाचा दिवस” तो दिवस आहे, जेव्हा देवाची क्रोधाची सेवा सुरू होते, जशी ती प्राचीन इस्राएलबरोबर झाली, जेव्हा त्यांनी वचनदत्त देशाविषयी यहोशवा आणि कालेब यांच्या संदेशास नाकारले. शिक्कामोर्तबाच्या संदेशाचा नकार हा यरुशलमासाठी अधर्माचा पेला भरून गेल्याचे चिन्ह ठरतो. यहोशवा आणि कालेब हे त्या लहान समूहाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे थोडके विश्वासू आहेत, जे मंडळीतील आणि देशातील घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकत व आक्रोश करीत आहेत.

तेव्हा मोशे व अहरोन इस्राएलच्या संततीच्या मंडळीच्या सर्व सभेसमोर उपडे पडले. आणि नूनाचा पुत्र यहोशवा व यफुत्रेचा पुत्र कालेब, जे देशाची पाहणी करून आलेल्यांपैकी होते, त्यांनी आपली वस्त्रे फाडली; आणि त्यांनी इस्राएलच्या संततीच्या सर्व मंडळीशी बोलून म्हटले, “ज्या देशाची पाहणी करण्यासाठी आम्ही त्यातून गेलो होतो, तो देश अत्यंत उत्तम आहे. जर परमेश्वर आमच्यावर प्रसन्न असेल, तर तो आम्हांला त्या देशात नेईल आणि तो आम्हांला देईल; असा देश की जो दूध व मधाने वाहतो. फक्त परमेश्वराविरुद्ध बंड करू नका, आणि त्या देशातील लोकांना भिऊ नका; कारण ते आमच्यासाठी भाकर आहेत; त्यांचे संरक्षण त्यांच्यापासून निघून गेले आहे, आणि परमेश्वर आमच्याबरोबर आहे; त्यांना भिऊ नका.” पण सर्व सभेने त्यांना दगडांनी ठार मारण्याची आज्ञा दिली. तेव्हा परमेश्वराचे तेज सर्व इस्राएलच्या संततीसमोर मंडपात प्रकट झाले. आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “हे लोक किती काळ मला संतापवतील? आणि मी त्यांच्यामध्ये दाखविलेल्या सर्व चिन्हांनंतरही ते माझ्यावर किती काळ विश्वास ठेवणार नाहीत? मी त्यांना महामारीने मारीन, आणि त्यांचा वारसा काढून घेईन, आणि तुझ्यापासून त्यांच्यापेक्षा मोठे व अधिक सामर्थ्यवान राष्ट्र निर्माण करीन.” गणना 14:5-12.

गणनेच्या पुस्तकातील बंडखोरांनी, तसेच यहेज्केलमध्येही, उत्पन्न केलेला “क्रोधप्रकोप” हा प्रकट करण्यात आलेल्या “चिन्हांना” मान्यता देण्यास बंडखोरांनी केलेल्या नकारावर आधारलेला आहे. मोशेच्या काळात नाकारली गेलेली “चिन्हे” ही मिलरवादी लोकांच्या इतिहासात देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाचे प्रतिरूप दर्शविणारी “चिन्हे” होती. प्राचीन इस्राएलने त्यांच्या पायाभूत इतिहासातील त्याच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाच्या “चिन्हांना” नाकारून देवाला क्रोधास प्रवृत्त केले. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात, आधुनिक इस्राएलही त्या अगदी पायाभूत इतिहासालाच नाकारते (त्याच्याकडे पाठ फिरवते), जो “चिन्ह” ठरणार होता, ज्यामुळे त्यांना शेवटच्या दिवसांत पुनरावृत्त होणाऱ्या मध्यरात्रीच्या हाकाच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती “ओळखता” आली असती.

देव बंडखोरांना देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाची पुनरावृत्ती पाहण्यास परवानगी देतो; कारण देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाची हीच पुनरावृत्ती केवळ उत्तरवर्षाव नव्हती, तर ते असे सत्य होते की, जर ते सत्यावर प्रेम करणाऱ्यांपैकी असते, तर त्याच सत्याने त्यांचे तारण केले असते.

यहुदाच्या वंशातील सिंहाने शेवटच्या दिवसांत उघड केलेल्या संदेशाचा एक भाग म्हणजे यहेज्केल आठमधील चार घृणास्पद कृत्यांची ओळख ही लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांची प्रतीके म्हणून करणे होय. पहिली पिढी १८६३ च्या बंडापासून सुरू झाली, आणि पंचवीस वर्षांनी, १८८८ मध्ये, गुप्त कक्षांच्या प्रतीकाने दर्शविलेल्या दुसऱ्या पिढीच्या आरंभीची नोंद करणारे बंड प्रकट झाले. त्यानंतर एकतीस वर्षांनी, १९१९ मध्ये, W. W. Prescott यांचे The Doctrine of Christ हे पुस्तक प्रकाशित झाले, आणि त्याने तिसऱ्या पिढीची सुरुवात चिन्हांकित केली; या पिढीचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलाने तम्मूजासाठी रडणाऱ्या स्त्रिया असे केले होते. त्यानंतर अडतीस वर्षांनी, १९५७ मध्ये, Questions on Doctrine हे पुस्तक प्रकाशित झाल्याने चौथी पिढी आली; ही पिढी त्या काळाची ओळख करून देते, जेव्हा बंडखोर पूर्वेकडून उदयास येणाऱ्या शिक्का मारण्याच्या संदेशाविरुद्ध वळतील आणि सूर्याची उपासना करतील.

आता आपण 1888 मधील मिनियापोलिस जनरल कॉन्फरन्समध्ये प्रकट झालेल्या लौदीकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या बंडाच्या दुसऱ्या पिढीचा विचार करण्यास प्रारंभ करू. हे स्मरणात ठेवणे महत्त्वाचे आहे की यहेज्केलच्या सर्व चार घृणास्पद गोष्टी यरुशलेममध्येच घडतात; आणि जरी त्या बंडाच्या प्रगतिशील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करीत असल्या, तरी त्या नेहमी त्या शहराच्या आत घडणाऱ्या बंडालाच उद्देशून असतात, जे शेवटच्या दिवसांत लौदीकीयन अॅडव्हेंटिझमचे प्रतिनिधित्व करते.

“यरुशलेमच्या विनाशाच्या चिन्हांपैकी एक म्हणून, ख्रिस्ताने म्हटले होते, ‘अनेक खोटे संदेष्टे उठतील आणि अनेकांना फसवतील.’ खोटे संदेष्टे खरोखरच उठले, त्यांनी लोकांची फसवणूक केली आणि मोठ्या संख्येने लोकांना वाळवंटात नेले. जादूगार व तांत्रिक, चमत्कारिक शक्ती असल्याचा दावा करून, लोकांना त्यांच्या मार्गे डोंगरातील एकांत प्रदेशांत घेऊन गेले. पण ही भविष्यवाणी शेवटच्या दिवसांसाठीही सांगितली गेली होती. हे चिन्ह दुसऱ्या आगमनाचे चिन्ह म्हणून देण्यात आले आहे. आत्तासुद्धा खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे त्याच्या शिष्यांना फसविण्यासाठी चिन्हे व अद्भुते दाखवीत आहेत. आपण हा आक्रोश ऐकत नाही काय, ‘पाहा, तो वाळवंटात आहे?’ ख्रिस्ताला शोधण्याच्या आशेने हजारो लोक वाळवंटात गेले नाहीत काय? आणि ज्या हजारो सभामध्ये मनुष्य मृतात्म्यांशी संवाद साधत असल्याचा दावा करतात, तेथून आता ही हाक ऐकू येत नाही काय, ‘पाहा, तो गुप्त खोल्यांत आहे?’ हाच तो दावा आहे जो आत्मावाद पुढे करतो. परंतु ख्रिस्त काय म्हणतो? ‘त्यावर विश्वास ठेवू नका. कारण जशी वीज पूर्वेकडून निघते आणि पश्चिमेपर्यंत चमकते, तशीच मनुष्यपुत्राच्या येण्याचीही घटना होईल.’ द डिझायर ऑफ एजेस, 631.”

गुप्त कोठड्या अध्यात्मवादाचे प्रतीक आहेत, आणि यहेज्केल अध्याय आठमधील दुसरी घृणास्पद गोष्ट मंदिराच्या आत घडते, जिथे भौतिक प्रतिमा गुप्तपणे भिंतींवर टांगण्यात आल्या होत्या.

म्हणून मी आत गेलो व पाहिले; आणि पाहा, सर्व प्रकारचे रांगणारे प्राणी, घृणास्पद पशू, आणि इस्राएलाच्या घराण्याच्या सर्व मूर्ती, भोवतालच्या भिंतींवर कोरलेल्या होत्या. आणि त्यांच्या समोर इस्राएलाच्या घराण्याच्या वृद्धांपैकी सत्तर पुरुष उभे होते, आणि त्यांच्या मध्यभागी शाफानाचा पुत्र याजान्या उभा होता; प्रत्येकाच्या हातात त्याचे धूपपात्र होते; आणि धूपाचा दाट मेघ वर चढत होता. तेव्हा तो मला म्हणाला, मनुष्यपुत्रा, इस्राएलाच्या घराण्याचे वृद्ध अंधारात काय करीत आहेत, हे तू पाहिले आहेस काय? प्रत्येक जण आपल्या चित्रमय खोलीत? कारण ते म्हणतात, परमेश्वर आम्हांस पाहत नाही; परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे. यहेज्केल ८:१०-१२.

यहेज्केलला पवित्रस्थानाच्या भिंतींवर “इस्राएलच्या घराण्याच्या मूर्ती कोरलेल्या” दिसतात; परंतु त्याला स्पष्टपणे सांगितले जाते की ही बंडखोरी त्या प्राचीन पुरुषांपैकी प्रत्येकाच्या “चित्रगृहांत” देखील घडत आहे. प्रत्यक्ष मंदिरातील ही बंडखोरी मानवी मंदिरातील बंडखोरीची ओळख करून देते.

“जगातील खरेदी-विक्री करणाऱ्यांपासून मंदिर शुद्ध करताना, येशूने पापाच्या अपवित्रतेपासून हृदय शुद्ध करण्याचे—आत्म्याला भ्रष्ट करणाऱ्या सांसारिक इच्छा, स्वार्थी वासनां, दुष्ट सवयी यांपासून ते शुद्ध करण्याचे—आपले ध्येय घोषित केले. मलाखी 3:1-3 उद्धृत.” The Desire of Ages, 161.

दुसरी घृणास्पद गोष्ट ही मंडळीच्या आत, तसेच मंडळीचे रक्षक असावयाच्या वडिलांच्या मनांत प्रकट झालेल्या दुष्टतेचे एक प्रकटीकरण दर्शवित होती. तेथे प्रकट झालेली दुष्टता ही आत्मवादाची दुष्टता आहे. नोहाच्या दिवसांत, जेव्हा मनुष्यांच्या अंतःकरणातील प्रत्येक कल्पना दुष्ट होती, तेव्हा जलप्रलयापूर्वीच्या लोकांनी आपल्या अधर्माचा पेला भरून काढला होता.

आणि देवाने पाहिले की पृथ्वीवर मनुष्याची दुष्टता फार मोठी झाली आहे, आणि त्याच्या हृदयातील विचारांच्या सर्व कल्पना सतत केवळ वाईटच आहेत. उत्पत्ति 6:5.

दुसरी पिढी हे ओळखते की आध्यात्मिकतावाद यरुशलेमच्या नेत्यांमध्ये, तसेच लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या सामूहिक रचनेत, केव्हा प्रवेशला. “इस्त्राएलच्या घराण्याचे वडीलजन” यांनी “अंधारात,” त्यांच्या “चित्रमय” “कोठड्यांमध्ये,” जे केले, त्यावरून हे ओळखले जाते की त्यांच्या अंतःकरणातील “विचारांच्या प्रत्येक कल्पना” “केवळ दुष्ट” होत्या. सिस्टर व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की यरुशलेमचा नाश जगाच्या अंताचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि नोहाच्या काळातील जलप्रलयाची साक्ष देखील जगाच्या अंताचे प्रतिनिधित्व करते. अखेरच्या दिवसांत जे सत्याद्वारे पवित्र होण्यास नकार देतात, त्यांना आध्यात्मिकतावाद गाठतो, जसा इझीकिएलच्या आठव्या अध्यायातील दुसऱ्या घृणास्पद गोष्टीद्वारे दर्शविला आहे.

यहेज्केलमधील दुसरी घृणास्पद गोष्ट 1888 मध्ये उद्भवलेल्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ती दुसऱ्या पिढीचे प्रतीक बनते; परंतु याहूनही अधिक म्हणजे, 1888, आणि त्याने जे काही प्रतिनिधित्व केले किंवा ज्याद्वारे त्याचे प्रतिनिधित्व केले गेले, ते सर्व 11 सप्टेंबर 2001 रोजी पुन्हा घडले. सिस्टर व्हाइट विशेषतः ओळख करून देतात की 1888 मध्ये प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील पराक्रमी देवदूत उतरला, आणि म्हणून ही इतिहासरूप घटना त्या काळाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा देवाच्या स्पर्शाने न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या जाणार होत्या, आणि प्रकटीकरण अठरावा अध्याय, एक ते तीन वचने, पूर्ण होणार होती.

“पूर्वग्रहदूषित मतांचा त्याग करण्यास आणि हे सत्य स्वीकारण्यास अनिच्छा असणे, हेच मिनिअॅपोलिस येथे बंधू वॅगनर आणि जोन्स यांच्यामार्फत प्रभूच्या संदेशाविरुद्ध प्रकट झालेल्या मोठ्या प्रमाणातील विरोधाच्या मुळाशी होते. त्या विरोधाला चिथावणी देऊन सैतानाने आमच्या लोकांपासून, मोठ्या प्रमाणात, पवित्र आत्म्याचे ते विशेष सामर्थ्य दूर ठेवण्यात यश मिळविले, जे देव त्यांना देण्याची तीव्र इच्छा बाळगत होता. शत्रूने त्यांना ती कार्यक्षमतेची शक्ती प्राप्त करण्यापासून रोखले, जी पेन्टेकोस्टच्या दिवसानंतर प्रेषितांनी जशी सत्याची घोषणा केली तशीच जगापर्यंत सत्य पोहोचविण्यात त्यांची असू शकली असती. जी ज्योती आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी उजळविणार आहे, तिचा प्रतिकार करण्यात आला, आणि आमच्या स्वतःच्या बंधूंच्या कृतीमुळे ती मोठ्या प्रमाणात जगापासून दूर ठेवली गेली आहे.” Selected Messages, book 1, 235.

१८८८ चा इतिहास ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आलेल्या उत्तरवृष्टीच्या संदेशाच्या नाकारण्याचे उदाहरण प्रदान करतो. १८८८ हे लौदिकीया-अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीचे प्रतीक आहे, जी यहेज्केलमधील दुसऱ्या घृणास्पद कृत्याद्वारे दर्शविली आहे; आणि त्या इतिहासात यहेज्केलमधील सत्तर ज्येष्ठांनी पूर्वरूपाने दर्शविलेल्या बंडखोरीची ओळख पटते. त्यांच्या बंडखोरीने अध्यात्मवादाचे प्रतिनिधित्व केले, आणि नोहाच्या काळात परीक्षाकालाचा पेला परिपूर्ण होण्याशी ती समांतर होती. त्या संदेशाच्या नाकारण्याने नेतृत्वाकडून उत्तरवृष्टीच्या संदेशाच्या नाकारण्याचे चित्रण केले; हा संदेश इस्लामच्या तिसऱ्या धिक्काराच्या आगमनाची ओळख करून देण्यासाठी होता.

“अंतकाळचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक सामर्थ्यवान देवदूत स्वर्गातून खाली उतरणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित होणार आहे.” Review and Herald, April 21, 1891.

ज्या नेतृत्वाने 1888 मध्ये संदेश नाकारला, त्याने 11 सप्टेंबर 2001 रोजी इस्लामच्या संदेशाच्या नकाराचे प्रतिरूप दाखविले; परंतु देव असा सामर्थ्याचा प्रकटीकरण घडवून आणण्याचा हेतू बाळगतो की ते नेते त्यांच्या विरुद्ध असलेल्या त्याच्या न्यायाचा एक भाग म्हणून त्याचे साक्षीदार होतील. उत्तरवर्षावाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण मुद्रांकनाच्या कालावधीच्या शेवटी घडते. त्याची सुरुवात 11 सप्टेंबर 2001 रोजी झाली, परंतु प्रकटीकरण अध्याय अकरातील साडेतीन दिवसांच्या शेवटी, जेव्हा “महान भूकंप” येतो, तेव्हा ते आपल्या परमोच्च बिंदूला पोहोचते.

१८८८ चा संदेश हा लाओदिकीयाला दिलेला संदेश होता, जो त्या वेळी बाजूला सारले जात असलेल्या पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांसाठीचा शेवटचा इशारा होता.

“ए. टी. जोन्स आणि ई. जे. वॅगनर यांच्या द्वारे आम्हांस देण्यात आलेला संदेश हा लाओदिकेया मंडळीसाठी देवाचा संदेश आहे, आणि जो कोणी सत्यावर विश्वास ठेवत असल्याचा दावा करतो, तरीही देवाने दिलेली किरणे इतरांवर परावर्तित करीत नाही, त्याच्यावर हाय असो.” The 1888 Materials, 1053.

१८८८ चा संदेश हा असा संदेश दर्शवित होता की, ज्याने हे ओळखून दिले की ११ सप्टेंबर २००१ रोजी न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा, लाओदिकीया मंडळीला सरळ साक्ष दिली जाणे अपेक्षित होते; आणि ही सरळ साक्ष म्हणजे तिसऱ्या शापातील इस्लामचा संदेश होय, जो, मार्गे फिरलेल्या लोकांवर फुंकला गेला असता, त्यांना एका पराक्रमी सैन्यासारखे जीवन देण्याचे सामर्थ्य बाळगतो.

“झोपलेल्या लोकांना जागृत करण्यासाठी, आपल्या मंडळ्यांना व संस्थांना एक सरळ साक्ष दिली गेली पाहिजे.”

“जेव्हा परमेश्वराच्या वचनावर विश्वास ठेवला जातो आणि त्याचे पालन केले जाते, तेव्हा स्थिर प्रगती घडून येईल. आता आपण आपल्या महान गरजेची जाणीव करून घेऊ या. जोवर प्रभु कोरड्या हाडांत प्राण फुंकत नाही, तोवर तो आपला उपयोग करू शकत नाही. मी हे शब्द उच्चारलेले ऐकले: ‘देवाच्या आत्म्याची अंतःकरणावर सखोल हालचाल नसल्यास, त्याच्या जीवनदायी प्रभावाविना, सत्य हे मृत अक्षर ठरते.’” Review and Herald, November 18, 1902.

१८८८ हे अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीची सुरुवात दर्शविते; परंतु ते शेवटच्या दिवसांशी अनुरूप अशी भविष्यवाणीची एक रेषाही प्रदान करते. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, इस्लामचा पृथ्वी-पशूवरील आक्रमण हे भविष्यवाणीची पूर्तता आहे, हे स्वीकारण्याची निवड करणाऱ्या लोकांना देवाने जुन्या मार्गाकडे परत नेले. देवाच्या लोकांनी विल्यम मिलर यांच्या अमूल्य रत्नांकडे परतले पाहिजे होते आणि पहिल्या व दुसऱ्या धिक्कारांच्या पूर्ततेचा समावेश असलेल्या पायाभूत सत्यांमध्ये शिक्षित झाले पाहिजे होते; ज्यायोगे त्या काळी तिसऱ्या धिक्काराचे आगमन स्थापित झाले. एकदा ते लोक त्या जुन्या मार्गाकडे परत आले, तेव्हा त्यांना हबक्कूकच्या दोन पाट्यांच्या पवित्रतेची जाणीव करून देण्यात आली.

मिलर यांच्या रत्नस्वरूप अशा आणि अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत असलेल्या हबक्कूकच्या दोन पाट्यांविरुद्ध १८६३ मधील बंडाने अशा एका बंडाचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप दर्शविले, जे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी पुन्हा घडले; कारण पुन्हा एकदा लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाला मिलर यांच्या रत्नांचे समर्थन करण्याची किंवा त्यांना नाकारण्याची संधी देण्यात आली. यहेज्केल आठमध्ये दर्शविलेल्या अॅडव्हेंटिझमच्या सर्व चार पिढ्या, ११ सप्टेंबर, २००१ रोजीच्या लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या बंडाचेही प्रतिनिधित्व करीत आहेत.

पुढील लेखात आपण लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीची ओळख करून घेत राहू.

“देवाने मनुष्याची निर्मिती अशा भावनांसह केली की ज्या अनंतकाळच्या वास्तवांना आलिंगन देण्यास समर्थ आहेत. या भावना शुद्ध आणि पवित्र राखल्या जाणे अपेक्षित होते, सर्व भौतिकतापासून मुक्त. परंतु मानवांनी आपल्या गणनेतून अनंतकाळ गमावून टाकला आहे. देव—अल्फा आणि ओमेगा, आदि आणि अंत, प्रत्येक जीवाच्या नियतीला आपल्या आधीन राखणारा—विस्मरणात गेला आहे. स्वतःला ज्ञानात सामर्थ्यवान समजून, मनुष्यांनी स्वतःला देवाच्या दृष्टीने अत्यंत नीच स्तरापर्यंत खाली आणले आहे.”

“मनुष्याचे मन पृथ्वीगत झाले आहे. दैवीपणाची छाप प्रकट करण्याच्या ठिकाणी ते मानवतेची छाप प्रकट करते. त्याच्या कक्षांत पृथ्वीची प्रतिमा दिसून येते. नोहाच्या दिवसांत प्रचलित असलेल्या त्या अधःपतनकारक प्रथा, ज्यांमुळे त्या युगातील रहिवासी तारणाच्या आशेपलीकडे गेले होते, त्या आज दिसून येतात.” Signs of the Times, December 18, 1901.